

at kombinere de to tilgange i hverdagens aktiviteter, så borgeren kan forblive sund, rask og aktiv længst muligt. Bjørn Holstein, professor i medicinsk sociologi ved Panum Institutet, understregede på Folketingets høringer i 2001-02 om det aldrende samfund, at netop forebyggelse på ingen måde er for sent, men tværtimod er et ganske effektivt middel og med stor betydning for gamle mennesker, jf. Socialudvalget, alm. del – bilag 161.

Det kræver imidlertid, at der i endnu højere grad, end tilfældet er i dag, arbejdes målrettet for at forhindre sygdomme, ulykker og ensomhed. På Folketingets høringer i 2001-02 om det aldrende samfund blev det netop understreget af bl.a. professor og overlæge Marianne Schroll fra Bispebjerg Hospital, at forebyggelse af yderligere nedsættelse af funktionsevne bør foregå kontinuerligt frem for at lave lappeløsninger med hjælpemidler, efterhånden som behovet stiger, jf. Socialudvalget, alm. del. – bilag 161.

Ved fornuftig indretning af hjemmet og høje hygiejnestandarder m.v. kan man med forholdsvis få midler forebygge en forværret sundhedstilstand. Men også når uheldet er ude, skal genoptræning og andre tiltag forebygge nye komplikationer.

Samtidig er det vigtigt, at hjemmeplejen kan træne borgeren til at komme ud blandt andre mennesker, eventuelt støtte borgeren i at gå i terapien eller deltage i de aktiviteter, ældreorganisationer tilrettelægger lokalt. Det kan være at tilskynde til en daglig gåtur ved at indøve en rute og støtte borgeren i, at han/hun kan komme udenfor. Dette har både til formål at forbedre den ældres fysiske situation og at forbedre det »mentale helbred« hos den ældre. Depressioner og ensomhed hænger nøje sammen med, om man kommer uden for en dør, hvilket alt for mange ældre desværre ikke gør.

Socialdemokratiet ønsker således at tilføje sociale kriterier til at afhjælpe og forebygge sociale problemer såsom ensomhed som en del af hjemmeplejen. Hjemmeplejen er i dag koncentreret om praktisk hjælp og pleje. I det omfang sociale problemer nævnes i gældende lov, er det som baggrund for manglende evne til at udføre de praktiske gøremål i hjemmet og ved personlig pleje. Dette er ikke nok i et samfund, hvor flere og flere ældes langt væk fra den øvrige familie, og hvor den enkelte i højere grad har behov for at skabe egne netværk. Sociale kriterier skal indgå i visitationen, således at tildelingen sker med baggrund i det konkrete behov og som udgangspunkt er midlertidig – med henblik på at støtte borgeren i at skabe sine egne netværk.

Rammestyning via udviklingsmål

Fokus skal flyttes væk fra, hvad borgeren *ikke* kan.

Socialdemokratiet foreslår, at udgangspunktet for tildeling flyttes fra funktionsnedsættelser til fokus på støtte til at bevare værdighed, respekt og selvstændighed, herunder opøvelse og bevarelse af funktioner. Hvor udgangspunktet i dag er den enkeltes funktionsnedsættelse(r), ønsker Socialdemokratiet at ændre udgangspunktet, således at der i højere grad tages udgangspunkt i det, borgeren *kan*. Borgeren skal i langt større udstrækning støttes til at mobilisere og trække på eget positive overskud. Dette skal være udgangspunktet for den dialog mellem borger og hjemmehjælp, der skal danne ramme om tilrettelæggelsen af den hjælp, som borgeren skal modtage. Hermed vil der stadig være visitationskriterier til vurdering af den enkeltes behov, men disse skal indeholde socialpolitiske udviklingsmål.

Tilfredshed gennem indflydelse

Målet er en øget tilfredshed for både bruger og personale. Frem for en ydelsesbeskrivelse med ensartethed ønsker socialdemokratiet at give brugerne fleksibilitet og personalet mulighed for at bruge sin faglighed. Ønsket er at sætte borgeren i centrum. Det må og skal være således, at systemet tilpasser sig borgerens behov – det er ikke borgeren, der skal indstille og tilpasse sine behov efter systemet! Det er i mødet mellem borger og personale, at de konkrete ydelser defineres, og ikke ud fra færdiglavede skemaer.

En mere fleksibel model med øget selvbestemmelse til borgeren er en mere værdig måde at tilrettelægge den hjælp, det offentlige yder, på – en hjælp, der ydes i respekt for brugerens individuelle behov og livets gang, hvor forskellige dage kan medføre forskellige behov. Disse behov må og skal have forrang på bekostning af fastlagte skemaer og rigide regelsæt.

Det er vigtigt for borgerne, at der er tryk og visshed omkring den hjælp, de modtager, hvilket opnås via en aftale, som borgeren har indflydelse på som aftalepartner. De formulerede mål for borgerens udvikling bliver udgangspunktet for en aftale mellem personalet og borgeren om, hvad borgeren kan forvente af hjælp, hvornår hjælpen udføres samt med hvilket formål. Visitationen opstiller udviklingsmål i dialog med borgeren, hvor kommunens kvalitetsstandarder benyttes til at tildele en tidsramme til opfyldelse af disse mål. Aftalen kan ændres og tilpasses mellem borgeren og personalet, ligesom de på baggrund af en helhedsvurdering kan vende tilbage til visitator med henblik på at ændre mål og tidsramme.